

دیدنی های چابهار؛ از بندر گواتر تا کوه های مینیاتوری

چابهار یکی از شهرهای جنوب شرقی استان سیستان و بلوچستان و تنها بندر اقیانوسی ایران است که در کرانه دریای مکران و اقیانوس هند قرار دارد. این بندر یکی از مهم ترین چهارراه های کریدور شمال- جنوب بازرگانی جهانی است.

چابهار علاوه بر موقعیت بازرگانی، دارای جاذبه های فراوان تاریخی و طبیعی است. آب و هوای این شهر و پیرامون آن همیشه بهاری و معتدل است و به همین دلیل چابهار (چهاربهار) نامیده می شود.

وجه تسمیه

گمان غالب این است که نام چابهار تغییر یافته چهاربهار است، چرا که این منطقه همیشه آب و هوای بهاری دارد. گمانه دیگر این است که چون در قدیم مردم چابهار به این بندر چه بار می گفتند (به معنای اینکه از مسافران می پرسیدند که چه باری دارند) پس چابهار تغییر یافته «چه بار» است. چابهار در گویش محلی مردم این منطقه به کسانی گفته می شود که در اطراف چاه آب سکنی گزیده اند. در شهر چابهار جهت تأمین آب مورد نیاز مردم در زمان قدیم از چاه هایی که مردم حفر می کردند، استفاده می شد و چه به معنای چاه آب و بار به معنای پیرامون. این اصطلاح به مرور زمان با ورود غیرومیان به شهر و توسعه شهر آن به چابهار و چهار بهار تغییر یافته است.

دیدنی های چابهار

شهر چابهار دیدنی های تاریخی و طبیعی بسیاری دارد که در ادامه آن ها را معرفی خواهیم کرد.

کوه‌های مینیاتوری

این کوه‌ها از دیدنی‌های حیرت‌انگیز چابهار به موازات ساحل از منطقه کچو تا نزدیکی خلیج گواتر کشیده شده و از پدیده‌های مورفولوژی این ناحیه محسوب می‌شود.

تالاب لیپار

این تالاب به تالاب صورتی نیز موسوم است و از مناطق زیبا و طبیعی منطقه است که با چشم اندازی فوق العاده در ۱۵ کیلومتری شرق چابهار در نزدیکی روستای رمین و در مسیر جاده ساحلی چابهار- گواتر قرار گرفته است. وجود پرندگانی چون چنگر، فلامینگو، کشیم، انواع حواصیل، طاووسکن، باقرقره، تیهو، عقاب دشتی، زیبایی این منطقه را دوچندان کرده است.

موزه محلی چابهار

ساختمان قدیمی فرمانداری چابهار که از دوران قاجار به جا مانده، اکنون موزه محلی چابهار است. این بنا روی سکویی به ارتفاع یک و نیم متر و به وسعت حدود ششصد و پنجاه متر مربع بنا شده و دارای سه در ورودی، مجموعه اتاقها، راهرو و... است. بنا در دو طبقه ساخته شده است که قسمتی از آن بوسیله سکویی با سقف چوبی و ستون آهنی احاطه شده است.

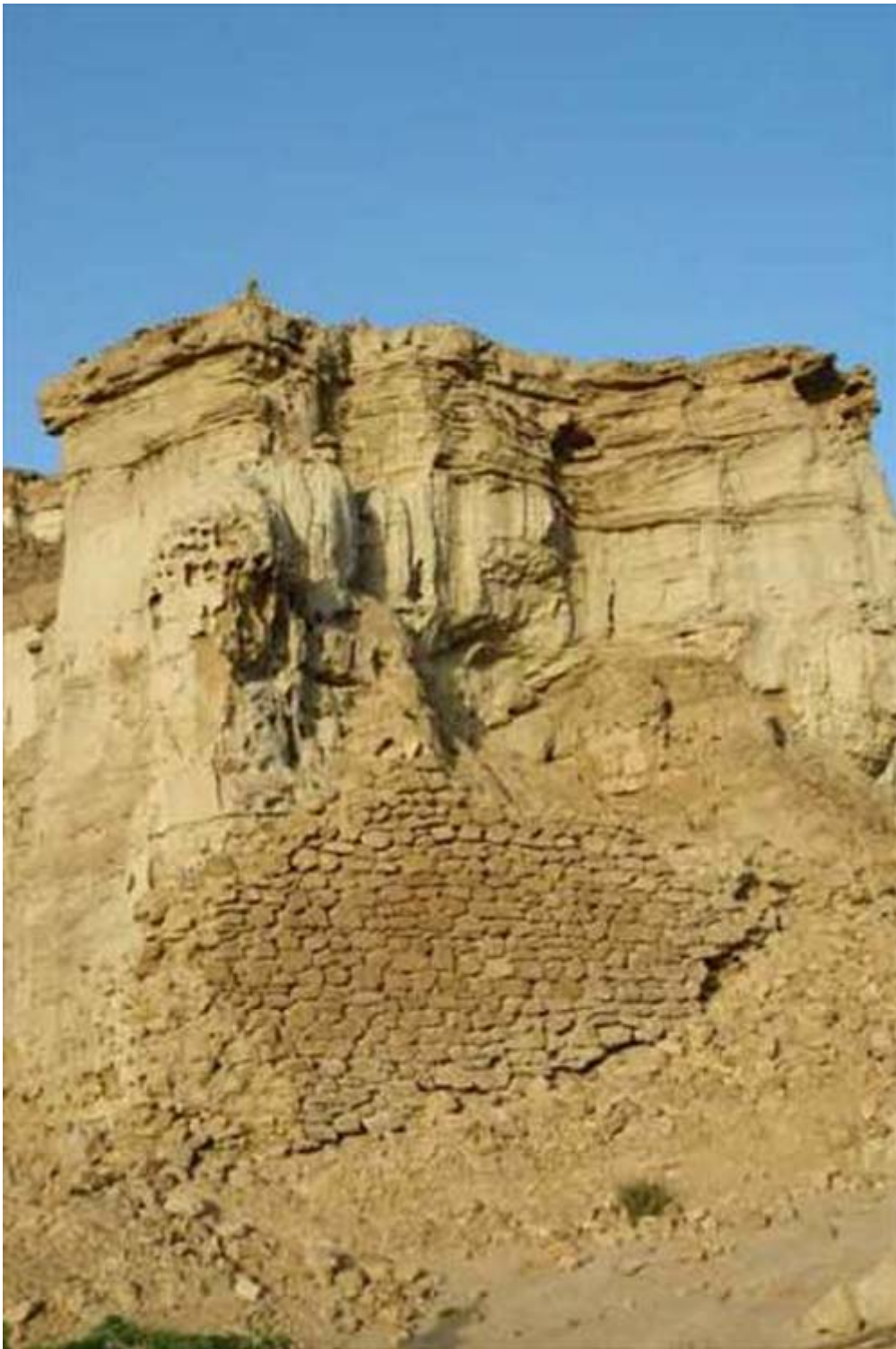

غارهای بان مسیتی

غارهای بان مسیتی به مجموعه غارهایی در ۵ کیلومتری شمال باختری روستای تیس در دامنه کوه شهبازبند (در نزدیکی چابهار) گفته می‌شود. یک غار طبیعی و دو غار مصنوعی در کنار هم قرار دارند. غار اول طبیعی و به شکل نیم‌دایره و با استفاده از روش تراشکاری درون غار و دهانه آن توسعه پیدا کرده است. یک آرامگاه کوچک از گچ به صورت دوسطح افقی که روی یکدیگر قرار دارند و فاقد آثاری مانند سنگ‌نبشته، خط و لوحه در عمق یک متر از سطح غار دیده می‌شود که در گرد آن یک فضای کوچک وجود دارد.

قلعه پیروز گت

قلعه پیروز گت در بخش مرکزی پنج کیلومتری شمال غربی چابهار در روستای تیس قرار دارد. این اثر از دوره اشکانیان و ساسانیان است.

این دژ بر فراز تپه‌ای در میانه دره تیس واقع است. بلندی تپه از ارتفاع دو رشته کوه پیرامون تپه بیشتر نیست. آثاری از برج‌ها در ضلع شمالی و جنوبی دیده می‌شود.

درخت مکرزن

درخت مکرزن که به انجیر معابد، لور و انجیر هندی نیز معروف است، نام درختی معروف در شهرهای چابهار و نیک شهر است.

این درخت از جاذبه‌های گردشگری این دو شهر به‌شمار می‌آید. اصل این گیاه از هند شرقی و دارای برگ‌های پهن است و شاخه‌های آن به پایین سرازیر می‌شود و در لای شنه‌ها ریشه می‌دواند.

گل افشان

یکی از دیدنی‌های حیرت‌انگیز شهرستان چابهار، کوه‌های گل‌افشان آن است که مهم‌ترین آن‌ها در نقطه‌ای نزدیک به کنارک به نام بندر تنگ قرار دارد. کوه گل‌افشان بندر تنگ با ارتفاع تقریبی ۱۰۰ متر و قطر قاعده کمی بیش از ۱۰۰ متر در فاصله حدود ۱۰۰ کیلومتری شهرستان چابهار قرار دارد.

بالا رفتن از کوه اگر فصل بارندگی نباشد، تقریباً راحت است. در بالاترین نقطه کوه چاله‌ای به قطر کمتر از یک متر و به عمق حدود نیم متر وجود دارد که با گل پوشیده شده است. در فواصل زمانی حدود یک دقیقه، مقداری گل با صدای خاصی شبیه به ترکیدن یک حباب، از چاله خارج و به اطراف پراکنده می‌شود. در کنار این کوه، دو کوه کم‌ارتفاع دیگر وجود دارد که به نظر می‌رسد زمانی آن‌ها نیز گل افشان بوده‌اند.

منطقه حفاظت شده گاندو

رودخانه باهوکلالت یکی از پرآب‌ترین رودخانه‌های استان سیستان و بلوچستان و عامل اصلی حیات و زندگی در جنوب استان به حساب می‌آید.

این رودخانه به‌ویژه به‌دلیل زیستگاه تمساح ایرانی اهمیت توریستی فراوان دارد.

این رودخانه آب‌های مناطق وسیعی از صفحات جنوبی شهرستان ایرانشهر (بخش‌های سرباز، بمپور، راسک) و شهرستان چابهار (بخش‌های دشتیاری قصر قند) را جمع‌آوری کرده و به دریای عمان سرازیر می‌کند.

مسجد جامع تیس

از مناطق دیدنی چابهار می‌توان از مسجد تیس نام برد؛ مسجد جامع تیس که از لحاظ معماری مانند مساجد کشورهای پاکستان و هندوستان است، مانند اکثر مساجد اهل تسنن یک مناره دارد. صحن این مسجد هر زائری را ولو برای اولین بار، به یاد تابلوهای پر از رنگ زیبا می‌اندازد. مناره و گنبدهایی که با رنگ‌های سبز و قرمز زیباتر شده‌اند و درهایی که با شیشه‌کاری‌های منظم و نامنظم رنگارنگ جلوهایی چشم‌نواز به مسجد داده‌اند و مردمانی سفیدپوش و بلوچ‌زبان که دوستانه و مهربان زائران را با لبخند نگاه می‌کنند.

بندر گواتر

در منتهی الیه جنوب شرقی ایران، در آخرین نقطه مرزی شهرستان چابهار و تماس با مرز پاکستان بندری کوچک و قدیمی اما زرخیز به نام «گواتر» قرار گرفته است. گواتر، تکه کوچکی از محدوده سیستان و بلوچستان واقع در منتهی الیه جنوب شرقی سرزمین زرخیز ایران اسلامی، چون گوهر بهشتی در ساحل دریای عمان می درخشد.

گواتر به واسطه قرار گرفتن در مجاورت جنگل های حرا یکی از مناطق حفاظت شده محیط زیست به شمار می رود.

کجارو

